

**10 let
skupine SRCE**

Leto 10,
št. 54

September
2013

Glasilno skupine SRCE

»Leto vere je povabilo k pristnemu in prenovljenemu spreobrnjenju h Gospodu, edinemu Odrešeniku sveta. Po skrivnosti svoje smrti in vstajenja je Bog razodel polnost Ljubezni, ki rešuje in kliče ljudi k spreobrnjenju življenja prek odpuščanja grehov.«

(LETO VERE; papež Benedikt XVI)

Iz vsebine:

- 2**
p. Viljem Lovše:
Bitka vsake samske ženske
(del 3/3)
- 3**
Ženske in njihove
globoke misli
- 4**
Karolina Adam, Albina Košir:
Zaključno romanje
srčkov na Mengore
- 5**
Gena in Cvetka:
Mengore
Romana Langus:
Romanje k Mariji na Barbano
v nedeljo 15. 9. 2013
- 6**
Cvetka Videnič:
Romanje na Barbano
- 7**
Marija Cigoj:
Napovednik aktivnosti skupine
SRCE v obdobju september
2013 - avgust 2014
- 8**
Marija Cigoj:
Poročilo o delovanju skupine
SRCE v obdobju september
2012 - avgust 2013
- 10**
Vabila, oglasi, obvestila

Kaj je ljubezen?

Ljubezen je takrat, ko moja mami skuha atiju kavo in naredi požirek, preden mu da skodelico, da se prepriča, če je kava dobrega okusa.

Danny, 7 let

Skupnost Razvezanih v Cerkvi

ŽIVLJENJE JE DAR

»Življenje je dar, čisti dar od Boga,« mi je v pogovoru na duhovnih vajah rekla ločena žena, po več letih tihega dela s seboj. Kdaj doživimo, da je življenje dragoceno? Ponavadi po veliki preizkušnji, potem ko nam je bilo nekaj zelo dragocene-ga vzeto in smo morali na novo postaviti koordinate življenja, ovrednotiti sebe in smisel življenja.

Koliko zgodb sem poslušal med krizo zakonske zveze, ločevanjem in potem ko se je življenje spet uteklo. Vsaka na svoj način je govorila o vprašanju preživetja, samoti in zavrženosti, socialni izključenosti, vzgoji otrok, veri in upanju.

V Cerkvi naj bi se približali vsakemu, ki se znajde v takšnem vrtincu, in mu priskočili na pomoč. Treba je ponuditi roko, biti zraven, včasih preprosto jokati z jokajočimi, iskati finančno rešitev, socialno vključenost, vzgojne rešitve, iskati priložnost za druženje, možnosti izkušnje zaupanja vase, v druge, Cerkev, družino, državo. Ponovno poiskati razloge upanja in vere. Iz tega evangeljskega nagiba in opisanih potreb se je pred desetimi leti rodila skupina SRCE.

Glavni protagonisti so bili laiki. Predvsem žene, ki so čutile, da ni treba obstati sam v boju z življenjem in mnogoterimi vsakodnevnimi tegobami. Močno so čutile potrebo, da se povežejo, pa ne kjer koli, ampak v Cerkvi, saj globoko v srcu zaupajo v Boga. Cerkev je še vedno njihov dom in prihodnost bi rade gradile z Bogom. S kom naj se predvsem povezujejo, če ne s sebi sorodnimi dušami, ki so šle ali gredo skozi podobno preizkušnjo in čutijo sorodni temelj upanja?

Z zanosom, vero, pogumom se je začela skupina. Treba je bilo le prisluhniti, jim verjeti, dati prostor, se z njimi družiti in jih podpreti v njihovem prizadevanju. Vesel sem, da se je to zgodilo pri Sv. Jožefu v Ljubljani. Tudi naša skupnost je razumela to potrebo in jo sprejela. Hvaležen sem p. Viliju, ki je na samem začetku razumel cilje skupine in jo spremlja ves čas.

Čestitam Heleni in Vilmi, ki sta imeli zamisel ter veliko energije, zanosa in vere, pa tudi vsem članom skupine. Ustvarili ste živo občestvo, v katerem se čutite povezani, si dajete oporo, skupaj molite, sprejemate nove člane, svetujete, vlivate upanje drug drugemu.

Skupini SRCE želim, da bi rasla, da bi ustvarjala nov prostor druženja in rasti v veri ter iskanja rešitev novim članom.

Iz uvodnika p. Silva Šinkovca za zbornik

BITKA VSAKE SAMSKE ŽENSKÉ (del 3/3)

Po knjigi Shannon Ethridge: *Every Single Woman's Battle*

p. Viljem Lovše

ZAVEDANJE

Če si želimo biti ženske, ki živijo spolno in čustveno celostnost, se moramo zavedati in razumeti, kako mogočno orožje so besede. Besede so tiste, ki nas bodo vodile v afero ali pa jo ustavile, še preden se začne.

Prej sem bila navajena sama sebi reči: »Prešibka sem, da bi se uprla spolni skušnjavi.« In res sem bila. Ko pa je Bog začel delati skupaj z menoj, ko sem mu dovolila, da posvečuje moja usta, sem zamenjala svoj »program«.

Začela sem tako, da sem Boga spraševala: »Ali je mogoče, da spolna skušnjava nad menoj ne bo imela nobene moči?« Dal mi je kanček upanja. Potem pa sem začela izrekati trditev: »Jezus, v tvojem imenu spolna skušnjava nima nobene moči nad mano.« Po nekem času sem to zares začela z vsem srcem verjeti. Zdaj lahko iskreno in s prepričanjem rečem: »V Jezusovem imenu spolna skušnjava nima več moči nad mano.«

Če sami sebi govorimo, da se spolni ali čustveni skušnjavi ne moremo upreti, bomo po vsej verjetnosti v te skušnjave tudi padli. Če pa si v Božji moči povemo, da ne bomo dali moči spolni in čustveni skušnjavi, imamo veliko možnost, da bo tudi naše dejanje ustrezalo rečenemu.

Tako postaneš celostna ženska - oseba, katere usta so v skladu z njenim življenjem in obratno.

Preden začnemo zmagovati svoje bitke za čistost, imamo številne lažne začetke - tudi zato, ker se v resnici še nismo odločili. Kolebamo med čistostjo, ki jo hočemo, in strastjo, ki jo prav tako hočemo. Nismo še razumeli sovražnika in kako z njim ravnati. Celotna zadeva spolne celostnosti je bila skrivnostna ... Zdaj ko smo se dotaknili satanovega deleža pri našem boju proti nečistosti, se osredotočimo na vprašanje, ali je spolna nečistost nekakšna demonska posedenost.

Ko vas v življenju mori nečistost, vas hudič še ne poseduje in zato ne potrebujete izganjanja hudiča. Čeprav včasih čutimo kot neko zlo gnezdo v sebi, ki nas žene v greh, so to zgolj sunki slabih navad in hormoni. Preprosto nimamo nadzora. Zato moramo vse te razsežnosti spet privedi pod nadzor svojega prenovljenega duha ...

Tvoj boj verjetno ne vključuje duhovnega zatiranja, vedno pa vključuje duhovno nasprotovanje. Sovražnik nenehno stoji poleg tebe in ti šepeta na uho. Noče, da bi ta boj zmagala. Dobro pozna laži, ki tako pogosto zlomijo človekovo zaupanje in voljo, zato da bi zmagal. Pričakuj, da boš slišal zelo veliko laži.

Kar ti govorim, je resnica. Zate sta mir in spokojnost šele na drugi strani te vojne. Duhovni dobiček je neizmeren.

Preberi Jak 1,26: »Če kdo misli, da je pobožen, a ne brzda svojega jezika, temveč vara svoje srce, je njegova pobožnost prazna.«

Tako je tudi jezik majhen del telesa, a se ponaša z velikimi rečmi.

»Poglejte, kako majhen ogenj, pa vžge tako velik gozd! Tudi jezik je ogenj; med deli našega telesa je jezik vesolje krivice, ki omadežuje vse telo in razvema krog nastajanja, njega pa razvema peklena dolina.« (Jak 3,5-6).

Kako ti jezik pomaga ali rani tvoj odnos z Bogom, drugimi in s seboj?

Ko poskušaš povezati svoje besede z življenjem spolne in čustvene celostnosti, preberi:

»Gadja zalega! Kako morete govoriti dobro, če ste hudobni? Iz preobilja srca namreč govorijo usta. Dober človek prinaša iz dobrega zaklada dobro, hudoben človek pa iz hudobnega zaklada húdo. Povem pa vam: Za vsako prazno besedo, ki jo ljudje izgovorijo, bodo dajali odgovor na sodni dan. Po svojih besedah boš namreč opravičen in po svojih besedah boš obsojen.« (Mt 12,34-37)

»Nečistovanje in vsakršna nečistost ali lakomnost pa naj se med vami niti ne imenuje, kakor se spodobi svetim. Isto velja za kvantanje in nespametno ali prostaško govorjenje; vse to je nesposobno. Rajši se posvečajte zahvaljevanju!« (Ef 5,3-4)

Kaj se mora najprej spremeniti: tvoje srce ali tvoje besede? Razloži svoj odgovor.

Resnica.

Mnoge ženske z moškimi namenoma ljubimkajo. Druge pa ne opazijo, da njihovi ljubzenski komentarji niso primerni. Takšno govorico v medijih srečujemo tako pogosto, da se nam ljubimkanje lahko zdi celo naraven ali samodejni odziv.

Nekatere ženske so preveč naivne, da bi prepoznale vpliv svojih besed na nasprotni spol. Druge pa se tega dobro zavedajo, a so tako lačne potrditve, da še naprej sabotirajo svojo lastno celostnost in lovijo poklone.

Ali se zavedate, kakšen vpliv imajo vaše besede in dejanja na moške? Če se, kako uporabljate to zavedanje? Če pa ne, kako se boste začele učiti večjega zavedanja?

Če uživate v ljubimkanju z moškimi, kaj se vam zdi, da želite s tem doseči? Ali ste zaradi ljubimkanja že zašli v neprijetno in ogrožajočo položaje? Pojasnite svoj odgovor.

Ženske so običajno preveč »materinske«, celo tedaj, ko vihra rdeča zastava. Pogosto mislimo: »Toda saj me vendar potrebuje ... Samo prijateljica poskušam biti ... Kako naj ne bi pomagala? To ne bi bilo krščansko!«

Ali težite k temu, da ste preveč materinski z moškimi, da pogosto igrate »mamo« ali »svetovalko« ali »najboljšo prijateljico«? Če je tako, kaj se lahko skriva za to vašo težnjo?

Ali si že doživela skušnjavo, da bi ogrozila svojo spolno in čustveno celostnost zato, ker si bila preveč prijazna? Če je tako, kako lahko to presežeš?

Medtem ko nam Sveto pismo ne pove, kako dolgo naj bi bilo vaše krilo ali kateri deli telesa naj bi bili vedno pokriti, se lahko vedno vrnemo k Jezusovi zapovedi in jo uporabljamo kot vodilo za to, kako smo oblečene: ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.

Ali ste nagnjeni k temu, da s svojim načinom oblačenja zbujate pozornost namesto spoštovanja? Kakšen učinek ima po vašem mnenju vaš videz na moške? Kako se vam zdi, da vaša obleka vpliva na odnos moških do vas?

Ali ste bolj zaskrbljeni za notranjo ali za zunanjo lepoto? Kako to vpliva na vaše življenje?

Resnica:

Na naši pustolovščini za intimnost odnosov se spomnite, da je Nekdo, ki mu lahko šepetamo svoja srčna hrepenjenja. On ne prevara naše istovetnosti, ampak jo celo utrdi. Če mislite: »Nikdar me govorjenje Bogu ne bo tako vzburilo, kakor govorjenje moškemu,« svojemu Stvarniku še niste dovolile, da bi vas osvajal in vam dvoril. Isti Bog, čigar besede imajo moč oblikovanja celotnega veselja, hrepeni, da bi vam v vaše lačno srce zašepetal besede, ki bi vas spremenile in ozdravile ter vam omogočile veliko globlje in bolj ljubeče odnose, kakor ste si jih kadar koli mogli predstavljati. Moški lahko reče, da ste lepi, Božja beseda pa pravi: »Če kralj hrepeni po tvoji lepoti, on je vendar tvoj gospod, se mu pokloni« (Ps 45,12). Moški vam lahko reče: »Seveda te ljubim.« Toda Bog pravi: »Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto.« (Jer 31,3) Celo vaš mož vam lahko reče: »Do smrti ti bom zvest.« Toda Bog pravi: »Nikakor te ne bom pustil samega, nikakor te ne bom zapustil« (Heb 13,5).

Ali verjamete, da vas Bog lahko neskončno bolj ljubi, kakor vas lahko moški? Kako se pri tem počutite?

Po čem, kar ponuja romantičen odnos, točno hrepenite? Ali verjamete, da vam bo odnos z Bogom podaril vse to in še več? Zakaj da ali zakaj ne?

Če najdete izpolnitev v Bogu, ali to pomeni, da ne morete želeli tudi odnosa z moškimi? Kaj je odnos enega do drugega?

Kako lahko globoko prijateljstvo z drugimi ženskami zadovolji nekaj naših hrepenenj po povezanosti? Zakaj so takšna prijateljstva premalo?

Skupna rast.

Predstavljajte si: veste, da ima vaša sosedka dieto, ker hoče pred poroko izgubiti 10 kg. Veste tudi, da če jih ne izgubi, ji bo obleka preozka in se bo na svoj veliki dan počutila neprijetno. Vi pa ste glavna kuharica in ste lačni potrditve, da ste dobra kuharica. Zato vztrajate, da poje veliko torto ter jabolčno in kokosovo pito, ki jih vsak dan prinašate na njen dom. Ali ste ljubeči ali sebični v odnosu do svoje sosede?

Zdaj pa premislite še tole: veste, da se moški vzburi z gledanjem ženskega telesa, še posebno zelo lepega in vitkega. Zavedate se tudi, da si dobri možje obupno prizadevajo za spoštovanje svojih žena in svojim očem ne dovolijo beganja. Če to veste in še vedno vztrajate pri oblačenju, ki zelo poudarja vaše obline in lepo kožo, ali ste ljubeči ali sebični? To se je vsako jutro, ko se oblačite, dobro vprašati. Namesto da se vprašate: »Kakšne moške bom danes srečala? Bo moja obleka ujela njihov pogled?« se poskusite vprašati: »Ali bo moja obleka izrazil ljubezni do bratov in jim ne bom dajala priložnosti, da padejo?«

Ali menite, da ste ve odgovorne, da se zaradi moških, ki se bojujejo s poželenjem, ve oblečete skromno? Zakaj da ali zakaj ne?

Kakor bi bilo dobro, da se obnašate ljubeče (kakor bi želela romanco) do nekoga, s katerim bi rada vzpostavila vzajemno koristen odnos, pa je ljubimkanje čisto nekaj drugega. Lahko ga imenujemo tudi zafrkavanje, kajti oseba, ki ljubimka, nima resnega namena. Ali naj ženska, ne glede na to ali je poročena ali ne, bulji v moškega

(čustveno ali telesno), čeprav nima nobenega namena, da bi z njim gradila odnos? Ali je ljubeče, da nekoga zafrkavate - izzivate s svojimi pozornostmi in naklonjenostmi, če nimate namena izpolniti nobenega upanja, ki ga lahko prebudite v drugem? Po mojem mnenju izražanje iskrene ljubezni in spoštovanja do drugih ne dovoljuje nikakršnega ljubimkanja ali izzivanja.

Zakaj je ljubimkanje tako privlačno ali zabavno? Ali menite, da je za samsko žensko dobro, če ljubimka z moškim, ne da bi imela namen graditi zdrav romantičen odnos? Razložite.

Rečeno je bilo, da moški uporabljajo pogovor kot sredstvo za sporočanje informacij. Ženske pa uporabljajo pogovor kot sredstvo za povezovanje - ustvarjanje vezi. Pogovor z našimi otroki in prijateljicami je dober, pogovarjanje in povezovanje z moškimi, s katerim ne bi hodile, pa je pogosto nevarno in uničujoče. Bolj komuniciramo s človekom, bolj se z njim povezujemo. Na tem področju bi se morale ženske učiti od moških in se malo bolj držati poslovnosti. Lahko se naučimo prijateljsko pogovarjati z moškimi, ne da to škodi naši čustveni celostnosti.

Ali ste se že kdaj zaradi preveč komunikacije nehote povezale z moškimi? Kaj ste se iz tega naučile?

Katere meje ste si postavile (ali jih morate postaviti), da se z moškimi ne boste povezovale neprimerno (osebno, po telefonu ali spletu)?

Zakaj se vam zdi, da je za žensko tako privlačno, če tolaži moškega? Kaj mislite, da moški v resnici iščejo? Kdaj je taka povezava neprimerna in kdaj dovoljena?

Ali ste prepričani, da se je mogoče čustveni ali spolni aferi upirati tako zlahka kakor v pogovoru z moškimi izbirati primerne besede in se izogibati neprimernim? Zakaj da ali ne?

Vzemite si čas za odmik na mirnem kraju skupaj z Ljubimcem (Bogom) vaše duše. Povejte mu vse, kar vam leži na duši. Potem pa prisluhnite Bogu, ki iz svojega srca neposredno govori vašemu srcu.

Ali ste že kdaj poskušale poslušati, kaj vam ima Bog povedati? Če ste, kakšen je bil rezultat? Če pa ne, kaj vas zadržuje, da tega ne storite?

Kaj vam pomeni Ljubimec vaše duše? Ali ste že kdaj doživele brezpogojno ljubezen?

Dragi Jezus, preplavlja me hvaležnost, ko pre-mišlujem, kako močno me ljubiš. Tako rada bi postala dragocena ženska, za katero ti veš, da sem, in kakršno si me ustvaril, da bi bila. Pomagaj mi jasno videti, kako ti hočeš, da živim, da bom lahko razveseljevala tebe in sebe. Amen.

ŽENSKÉ IN NJIHOVE GLOBOKE MISLI

Ko si pri petintridesetih končno sestaviš glavo, ti začne razpadati telo. (Caryn Leschen)

Razlog za nasmeh: vsak dan si na aerobiki vsakih 7 minut nekdo nategne mišico.

ZAKLJUČNO ROMANJE SRČKOV NA MENGORE

Karolina Adam

Kakor vsako leto v juniju smo se tudi letos želeli skupaj zahvaliti za vse lepo, kar smo doživeli pri Sv. Jožefu čez leto. In lepega ni bilo malo: bogata mesečna srečanja z izjemnimi predavanji in delavnicami, pohodi, druženja itd. Letošnja izbira so bile Mengore na Tolminskem. Tja nas je popeljal naš član Tomaž. Bilo nas je 16, tudi nekaj gostov. P. Vilija je v zadnjem hipu zamenjal p. David, za mnoge bolj kakor ne nov obraz iz jezuitskih vrst, a nas je prav prijetno spremljal ves dan.

Pot nas je vodila skozi Idrijo, ki nam jo je osebno doživeto predstavila Albina. Po mestecu smo se na hitro sprehodili, si v prekrasnem sončnem jutri privoščili kavo na glavnem trgu - pravzaprav nam jo je privoščila naša nova babica Marija - potem pa odhiteli naprej proti Soči. Naš glavni cilj je bil namreč vzpon na Mengore in podoživeti tamkajšnjega križevega pota, ki ga je mozaično upodobil naš slavn rojak, umetnik p. Marko Rupnik.

No, nekaj zapletov je vendarle bilo. Kot smo ugotovili pozneje, nismo bili na pravi izhodiščni točki, vsaj ne, kar zadeva križev pot, ki smo ga želeli prehoditi od prve do zadnje postaje in ne obratno, kakor se je potem zgodilo. Sicer pa smo že na avtobusu premišljevali postaje križevega pota izpod peresa Leona Oblaka in se tako lepo duhovno pripravili.

Kakor rečeno, naša pot na goro ni bila čisto gladka, deloma zaradi pomanjkljivih ali kar nerazumljivih navodil ob poti, deloma zaradi naše nediscipliniranosti. Tako smo razdrobljeni v tri ali štiri skupine malce tavalili gor in dol in tudi okoli Ampak na koncu smo se našli, našli tudi čisto pravo pot in zagledali prelepo cerkvico na vrhu gore s čudovitim razgledom po okoliških hribih in dolinah pod njo. V glavnem oltarju nas je pozdravila čudovita Marijina podoba, delo Toneta Kralja. Vreme ni kazalo najbolje: dež se je ulil že med sv. mašo in malce pokvaril naše nadaljnje načrte, saj smo morali na hitro pomalicati kar v cerkvi in počakati, da je prenehal, tako da smo se lahko spustili v dolino - tokrat po »pravi poti«, kamor sta nas prišla iskat z avtobusom Tomaž in Marija.

Že dopoldne nam je bila obljubljen enolončnica, ki naj bi jo pripravila neznana oseba. Zaužili smo jo v župnijskem domu v Mostu na Soči in skrivnostni kuhar je bil - Tomaž, za kar smo mu izjemno hvaležni. Imeli smo ravno še dovolj časa za ogled cerkve sv. Lucije, spet bogato okrašene s freskami Toneta Kralja, potem smo se nekateri sprehodili do Soče, nazadnje pa jo ubrali naravnost do Ljubljane ...

Ni kaj, kljub malce zmedenemu, celo avanturističnemu vzponu na Mengore smo se vsi vračali dobrovoljni. Res hvala organizatorjem, predvsem Mariji, Tomažu za vožnjo in kosilo ter p. Davidu za duhovno spremstvo.

Albina Košir

Foto: Karolina Adam

Hudo sem grešila na poti na Mengore.

Prepusila sem se jezi in jezikanju zaradi izgubljanja na številnih poteh, ki so bile razpredene sem in tja, tako da so kozje stezice v neki točki tvorile križišče s kar šestimi možnimi smermi. Jezila sem se na razkrojeno četico srčkov, ki se je v bližajoči nevihti s tem kratkim romanjem zahvaljevala za preteklo leto delovanja, za uspehe in zdrse, za zdravje, za drage, za voditelje...

Ampak ko sem stopila v cerkev, sem bila očarana in pozdravljena.

Modre barve nikoli v življenju niti videti nisem mogla. A tista križasta modrina v ladji in modrina v prezbiteriju, s štorastimi belimi vrtnicami, so mi dajale občutek nebes.

In v oltarju Marija, obkrožena z glavicami angelčkov, ni bila zazrta v daljavo in vsa odsotna od tega sveta... Bila je tuzemska, lepa, domača, kot pravo slovensko dekle, ki se ji človek z lahkoto približa in takoj zaupa, saj nas pozna.

Moja mašna zbranost je padla na nič. Ves čas sem občudovala umetnika Kralja in njegovo ženo, ki sta ustvarila to lepo skladnost gori na hribu. Izvirna sta bila s to modrino. Za moje pojme sta tudi veliko tvegala, saj take barve, v tako intenzivnem odtenku in tolikšni količini, v cerkvi nisem videla še nikjer. In kako se dotakne, kakor tista v spominski cerkvi Svetega Duha na Javorcih - malo višje gori v Tolminskem hribovju. Tisto cerkev so postavili svojim soborcem utrujeni vojaki, mladi fantje, prisiljeni na vojskovanje v prvi svetovni vojni. A modre barve je tam manj in zdi se, da je tudi manj izrazita.

V času slikanja na Mengorah sta bila zakonca Kralj sveže poročena, torej še povsem usklajena. Mar njuna ljubezen in skladnost sije iz te cerkve?

Prav je, da NAŠI umetniki poslikajo NAŠE sakralne objekte. To vsi začutimo.

Začutili smo tudi spodaj, v Mostu na Soči, v cerkvi Svete Lucije. Tam sta zakonca Mara in Tone opravila velikansko delo. Poslikava je orjaška in facsinantna. Na Mengorah je mnogo skromnejša, a kot rečeno zelo očarljiva.

MENGORE

Gena Pupis in Cvetka Lavrič

Foto: Tomaž Rozman

Srčki smo se zbrali,
se na Mengore podali.

Se razkropili v tri smeri,
a vrh Mengore osvojimo vsi.

P. David nam mašo podari,
na koncu pa nas še Marija blagoslovi.

Prijazno v župnišču nas Tomaž pogosti,
a z veseljem domov gremo vsi.

ROMANJE K MARIJI NA BARBANO V NEDELJO 15. 9. 2013

Romana Langus

Foto: Tomaž Rozman

Minilo je že nekaj dni, odkar sem se vrnila z romanja. Še vedno premišlujem o njem. Zaradi obljube Tomažu, da napišem kratek sestavek za glasilo, pa tudi ker bi rada zadržala vsaj nekaj občutkov hvaležnosti in miru, ki so me prevevali, ko sem se v nedeljo zvečer vrnila domov, poskušam obnoviti, kar sem doživela. Drugače mi bodo šli tudi ti lepi spomini prekmalu v pozabo.

Na naša septembrska marijanska romanja imam lepe spomine, zato me je pritegnilo tudi letošnje. Vse poletje sem na tihem upala, da mi bo uspelo iti vsaj na kak izlet na morje ali za nekaj dni na duhovne vaje. Tokrat lahko to oboje združim v enem dnevu. Prijavila sem se šele teden pred romanjem in sem bila presenečena, da je bil v avtobusu še prostor zame. Dobro, da sem to naredila, kajti v soboto sem bila tako utrujena, da bi najraje ostala doma, pa tudi vremenska napoved ni bila najlepša. Vendar obljuba dela dolg in naslednje jutro sem celo brez zamude prispela na parkirišče pred Sv. Jožefom. Bravo zame! Tomaž nas je že čakal z ogromnim avtobusom. Škoda, da nismo šli na daljšo pot, lahko bi si privoščili celo ležišča, ker je bilo še precej prostih sedežev.

Čeprav me že dolgo ni bilo na srečanjih, sem poznala večino romarjev, samo naše stiske so zdaj malo drugačne. Ne skrbi nas več samo za otroke, ampak tudi za službo, celo za ves svet. Večina naših staršev je že ostarelih in bolnih. Sprašujemo se, kako skrbeti zanje, kako se spraviti z njimi, se jim zahvaliti in predvsem kako se od njih posloviti. Naše duhovno spremstvo je bil p. David, ki nas je nevsiljivo spomnil na obnovitev osebne namena romanja ter je tudi teološko in zgodovinsko dopolnil Helenin opis zgodovine, poti in krajev, ki smo se jih namenili ogledati. Podlaga je bil letošnji avgustovski članek v Ognjišču, ki je res vsestranski. Tako smo dobili tudi slikovno predstavo, kaj vse bomo videli.

Da ne bi bila popolnoma nevedna, sem že prejšnji večer preverila na internetu, kam pravzaprav grem. Prvi zadetki so govorili o številnih romanjih slovenskih župnij k Mariji na Barbano in presenetljivo je, da niso romali tja samo iz Primorske. Letos je bilo organiziranih še posebno veliko romanj na ta milostni kraj, saj je to barbansko jubilejno leto, ko se praznuje 150. obletnica kronanja barbanske Matere Božje in je bila zato romanjem ponujena možnost popolnega odpustka. Ugotovila sem, da smo se pred nekaj leti na romanju v Oglej in okolico že peljali mimo otoka po nasipu proti Gradežu. Opazovali smo to razpotegnjeno gradeško laguno, ki je na prvi pogled tako nedolžno plitva, pa vendar skriva tudi mnogo pasti. Takrat nismo imeli dovolj časa za obisk, saj je za odhod na otoček treba počakati na redni ladijski prevoz. Prav to simbolično prečkanje morja daje romanju k Mariji na Barbano poseben čar. Na ladjo lahko vzameš le najnujnejše, na otoku pa lahko odložiš tisto, kar je najtežje: svoje grehe in težave.

Prevoz z ladjo naj bi trajal 20 minut, ampak meni se je kar malo vlekle. Tudi otoček je manjši, kot sem pričakovala, in obljubljeni gozd se mi je zdel le kot nekaj dreves, ampak cerkev je presenetljivo lepa že, ko vstopaš vanjo. Prva naj bi bila postavljena že v 6. stoletju. Sedanja, ki stoji na mestu, kjer so stale vse prejšnje, ni stara niti 100 let. V notranjosti pa me je objel tisti občutek tihe domačnosti, ki ga pogosto izžarevajo starejše cerkve z lesenim stropom. Skoraj brez sodobnih luči, predvsem zaradi velike kupole nad prezbiterijem, je bila ravno prav osvetljena. Marijin kip iz 15. stoletja ni bil postavljen daleč v glavni oltar, kot sem pričakovala, ampak v levo stransko ladjo in lahko smo se mu čisto približali. Predstavlja Marijo kraljico in mater, ki ponosno sedi na prestolu. Kraljevsko oblečena, s krono na glavi, z eno roko varuje Jezusa, v drugi pa drži rože, ki so znamenje vere. Dete Jezus drži knjigo - evangelij. Mati in otrok se ne gledata, ampak sta obrnjena k vernikom. Marijin obraz je resnoben, celo žalosten, kot da globoko sočustvuje z bremenimi ljudmi pred seboj. Jezuščkov pogled je bolj otroško zaupljiv in celo razigran. Vsi smo dobrodošli!

Ne samo milostni kip, tudi velika kupola je nekaj posebnega. Njene freske, ki prikazujejo dogodke iz zgodovino Barbane, ločujejo štiri bele postave, ki simbolično predstavljajo štiri glavne kreposti: modrost, pravičnost, srčnost in zmernost. Na hitro sem si ogledala še kapelo sprave s spovednicami, zakristijo z dragocenimi slikami in reliefom, na izhodu pa me je ponovno presenetil nenavaden kropilnik s trpečim hudičem, ki nosi blagoslovljeno vodo. Nekateri so si na otoku najbrž ogledali še kaj več, mene pa je resnično prezeblo do kosti in sem se vrnila v cerkev pred milostni kip, k Mariji in Jezusu. Na slovenski podobici sem našla štiri različne molitve za devetdnevno v čast Materi Božji na Barbani. Ja, res je, vse to potrebujem tudi jaz in moji: odpuščenje grehov, milost spreobrnjenja, pribežališče žalostnih, stanovitnost, premaganje skušnjav, stalno prijateljstvo z Gospodom, krščansko ljubezen in dobra dela, zdravje, duhovno preobrazbo, prepustitev Božji volji ...

Končno smo pričakali tudi čoln za vrnitev na obalo. Zaskrbljeni Tomaž nas je najprej odpeljal na slovensko stran, kjer smo se pogreli z joto in klobaso v ribji restavraciji Kogoj v Biljah, nato pa nazaj na italijansko stran v predmestje Gorice, k sv. maši v župnijsko kapelo sv. Jožefa v Štandrežu. Župnik g. Bolčina nas je gostoljubno

sprejel in nam po sv. maši še na hitro razkazal veliko župnijsko cerkev, ki jo je v celoti poslikal vedno presenetljivi Tone Kralj. Nato pa je bil že čas za odhod in skoraj ob predvideni uri smo se vrnil v Ljubljano.

Mislil, da smo preživeli zelo lep dan. Ni bil brez težav. Ni bil samo sončen poletni dan brez hladnega vetra in res ni šlo vse čisto po načrtu. Ampak kdo od nas še verjame, da lahko v tem življenju pričakuje popoln dan? Jaz že ne. Tomaž pa najbrž tudi ve, da smo mu, ne glede na vse, kar reče, srčice hvaležne, ker nam je vsaj on še vedno zvest s svojo organizacijo in prevozom. Žal mi je bilo samo, da nam je tokrat za obisk Gradeža in gradeške bazilike zmanjkalo časa. Tega ne smemo izpustiti na našem naslednjem romanju v te kraje. Pa še nekaj mi je ostalo nedokončano. V ponedeljek po romanju mi je uspelo, kljub prehladu, v spovednici odložiti nekaj teže, ki sem jo še prinesla z otoka. Upam, da me je božja milost oplazila vsaj z robom plašča. Ste tudi drugi imeli občutek, da je šla Marija z Barbane z vami na pot domov?

ROMANJE NA BARBANO

Cvetka Videnič

V nedeljo 15. 9. 2013 smo se člani skupine Srce odpravili na jesensko romanje. Namenili smo se proti starodavnemu Marijinemu svetišču na otočku Barbana v Italiji.

Po kratkem vmesnem postanku smo bili kmalu na italijanski strani in hiteli proti mestu Gradež. Tam smo porabili kar nekaj časa, da smo parkirali Tomažev veliki avtobus, in nato pešačili do pristanišča, da bi nas ladjica popeljala na otoček. Dobro, da je bil z nami p. David, ki je poleg duhovnega vodstva še prevajal in poskrbel za "čarterski" prevoz, da nam ni bilo treba nič čakati.

Na Barbani smo vstopili v Marijino svetišče. Prav takrat se je darovala sv. maša v italijanskem jeziku. Tako se v cerkvi nismo zadržali dalj časa, smo si pa ogledali spovedno kapelo in zakristijo ter zunaj kapelo prikazanja in kipe v okolici, ki so jih postavili predniki v zahvalo in čast Mariji. Medtem je bilo maše konec in lahko smo se razgledali po mogočni kupoli in freskah. Čudodelna Marija ni bila na običajnem glavnem oltarju, ampak na stranskem, saj je komaj minil 8. september, ko so jo nosili v procesiji. Ker je bilo treba za prevoz nazaj kar nekaj časa čakati, smo se še vračali v cerkev. Zdaj je bila mogoča bolj zbrana molitev. Nazadnje smo zapeli še nekaj Marijinih pesmi.

Ko smo se končno vrnil v Gradež, ni bilo več časa, da bi si ga ogledali. Pohiteli smo na slovensko stran v Bilje pri N. Gorici na dobro enolončnica. Nato smo šli v Štandrež med zamejske Slovence, kjer nas je pričakal g. Karel Bolčina, tamkajšnji župnik. V župnijski cerkvi sv. Andreja z bogato poslikavo Toneta Kralja se obredi opravljajo večinoma v slovenskem jeziku. Mi pa smo imeli sv. mašo v kapeli sv. Jožefa v župnišču.

Vreme je bilo kljub slabim napovedim prav prijetno, kratka nevihta na poti domov nam ni mogla do živega. Vrnili smo se zadovoljni in polni lepih vtisov,

NAPOVEDNIK AKTIVNOSTI SKUPINE SRCE V OBDOBJU SEPTEMBER 2013-AVGUST 2014

Marija Cigoj

SEPTEMBER 2013

- 15. 9. Romanje na Barbano (organizira Tomaž Rozman)
- 23. 9. 1. srečanje: STRAH, TESNOBA

OKTOBER 2013

- 5. 10. PRAZNOVANJE 10. OBLETNICE USTANOVITVE SKUPINE SRCE, združeno s posvetom in kostanjevim piknikom (glej program)
Obiranje oljk (organizira Iztok Klančar)
- 28. 10. 2. srečanje: ZAVRNITEV, OSAMLJENOST, KRIVDA

NOVEMBER 2013

- 9. 11. Kolesarjenje (organizirata Nevio S. in Andreja P.)
- 25. 11. 3. srečanje: JEZA, NAPADALNOST

DECEMBER 2013

- 3. 12. Prešernovo gledališče KR (org. Tomaž Rozman)
- 16. 12. 4. srečanje: Priprava na božične praznike (p. V. Lovše)
- 29. 12. Izlet
- 31. 12. maša pri Sv. Jožefu, silvestrovanje

JANUAR 2014

- 11. 1. Pohod / izlet - Primorska (vodi Nevio Santin)
- 27. 1. 5. srečanje: ŽALOST, DOLGČAS

FEBRUAR 2014

- 8. 2. Izlet-romanje na Sv. Višarje (org. Tomaž Rozman)
- 20.-23. Počitnice na Veliki planini (org. Tomaž R.+Zdenka R.)
- 23. 2. Smučanje (organizira Iztok Klančar)
- 24. 2. 6. srečanje: PONOS, ZAVIST, SOVRAŠTVO

MAREC 2014

- 7.-9. Duhovne vaje v Logarski dolini (org. Maja Žvokelj)
- 15. 3. Planinski izlet (vodi Helena Škrlep)
- 24. 3. 7. srečanje: Priprava na velikonočne praznike (p. V. Lovše)

APRIL 2014

- 28. 4. 8. srečanje: VESELJE, UPANJE

MAJ 2014

- 11. 5. Pot romarjev iz Žalostne gore na Zaplaz (vabi Alenka Tomc)
- 25. 5. Izlet na Sv. Lenart na sl.-it. meji (vodi Silvan Pipan)
- 26. 5. 9. srečanje: LJUBEZEN

JUNIJ 2014

- 16. 6. 10. srečanje: Zahvala, kesanje, pogled naprej (p. V. Lovše)
- 22. 6. Zaključek in sv. maša

JULIJ, AVGUST 2014

- 28. 7. Maša in družabno srečanje
- 10. - 20. 8. Skupne počitnice
- 25. 8. Maša in družabno srečanje

Organizirani bodo še drugi dogodki, o katerih bomo obveščali sproti.

POROČILO O DELOVANJU SKUPINE SRCE V OBDOBJU SEPTEMBER 2012-AVGUST 2013

Marija Cigoj

Foto: Karolina Adam

SEPTEMBER 2012

15. 9. Romanje v Prekmurje in na Goričko sta organizirala Tomaž Rozman in Vilma Moderc. 31 romarjev se je iz Ljubljane z avtobusom odpeljalo do Hotize, kjer smo pod duhovnim vodstvom p. Robina Schweigerja prehodili Halasov križev pot. Iz Velike Polane smo se odpeljali v Kančevce na kosilo, v Dobrovniku smo si ogledali pravi tropski vrt - raj sredi panonske idile, v Turnišču smo imeli mašo v tamkajšnji cerkvi in obiskali sestre klarise. V večernih urah smo se vrnili v Ljubljano.
24. 9. 1. srečanje: p. Silvo Šinkovec - INTELIGENTNA ČUSTVA (KRIVDA, SRAM) - delavnica.

OKTOBER 2012

7. 10. Že tradicionalni kostanjev piknik je organiziral Tomaž Rozman. Po jutranji maši v cerkvi Marijinega rojstva v Šmarju - Sap smo si pod vodstvom domačega župnika ogledalo znamenitosti kraja (Turenček, Kapelica pri treh križih), nato pa pričeli s piknikom. Gostiteljica Cvetka Lavrič je odstopila svoj dom in gostila 11 srčkov.
29. 10. 2. srečanje: ga. Mojca Giacomelli - POMOČ SKOZI SV. DUHA.

NOVEMBER 2012

24. 11. Kljub poznemu novembrskemu času smo se odločili za kolesarjenje po Primorski. Tako kot vedno sta kolesarjenje tudi tokrat organizirala Nevio Santin in Andreja Peklenk. Iz Strunjana, preko Sečovelj, Savudrije (Hrvaška) nazaj v Strunjan se je s kolesi podalo 9 srčkov.
26. 11. 3. srečanje: s. Judita Mihelčič - UGOTOVITI SVOJO ŠIBKOST.

DECEMBER 2012

3. 12. Na obletnico rojstva pesnika Franceta Prešerna si nas je 10 srčkov ogledalo dramo Dvom v Prešernovem gledališču v Kranju. Karte je priskrbel Tomaž Rozman. Predlagali smo, da bi večkrat skupaj obiskati gledališko predstavo, če ne prej pa naslednje leto ob istem času
17. 12. 4. srečanje: Priprava na božične praznike (p. Mikuš)
27. 12. Na predlog Vilme Moderc smo tri članice skupine SRCE obiskale Grajski Božični večer na Ljubljanskem Gradu.
30. 12. Na predlog Andreja Peklenk smo se hitro dogovorili in organizirali zlet na sv. Katarino. Domov grede smo si ogledali še žive jaslice v Vrzdencu, ki so bile postavljene v ZOO parku Rožmanec. 12 srčkov je preživelo lep decembrski dan.
31. 12. Zbrali smo se pri Sv. Jožefu, nadaljevali pa na ljubljanskih trgih in skupaj silvestrovali .

JANUAR 2013

12. 1. Tradicionalni izlet / pohod po Primorski je vodil Nevio Santin. 14 udeležencev se je iz Šareda odpravilo po krožni poti. Kljub dežju smo preživeli lep dan.
28. 1. 5. srečanje: zakonca Sitar - USMERITEV V PRAVO SMER.

FEBRUAR 2013

9. 2. Izlet-romanje na Sv. Višarje sta še zadnjič vodila Helena in Vili Granda. V avtobusu je 14 romarjev odgovarjalo na vprašanja, ki jih je pripravil Vili in tistega, ki je znal odgovoriti, je tudi nagradil. Iz Žabnice smo se peš po zasneženi poti odpravili na Višarje. Pot po snegu je bila kar zahtevna, pa nihče ni omagal. Pater Robin Schweiger je na vrhu daroval mašo. Lepo doživetje na tromeji. Nekateri smo se peš, drugi pa z gondolo vrnili k avtobusu.
17. 2. Vsako leto v času zimskih počitnic Iztok Klančar organizira enodnevno smučanje. Tokrat smo smučali na Črmošnjicah.
- 21.-24. Letos smo prvič organizirali zimske počitnice na Veliki planini. Organizacijo sta prevzela Tomaž Rozman in Zdenka Ribnikar. 5 počitnikarjev se je naužilo sonca, snega in zimske pokrajine.
25. 2. 6. srečanje: p. Ivan Platovnjak: ODPUSČANJE.

MAREC 2013

1. - 3. Duhovne vaje z varstvom/animacija otrok v Logarski dolini pri s. Štefki Logar so žal odpadle zaradi preniške udeležbe in jih je organizatorica Maja Žvokelj morala odpovedati.
16. 3. Na planinski izlet na Lubnik je povabila in vodila Helena Škrlep. Iz Gabrovega na Lubnik je po slabih dveh urah hoje prispelo 6 pohodnikov skupine SRCE.
18. 3. 7. srečanje: Priprava na Veliko noč (p. V. Lovše)

APRIL 2013

21. 4. Pohoda ob ponoru reke Reke, ki ga je organiziralo Turistično društvo Škocjan, se je udeležilo 6 srčkov, ki se niso ustrašili slabše vremenske napovedi.
22. 4. 8. srečanje: p. Albert Bačar - SPREJMI SEBE TAKŠNEGA KOT SI
28. 4. Štiri pohodnice so se odpravile še na zadnji del etape pešpoti E6. Pot smo začele tam, kjer smo jo nazadnje zaključili. Iz Grosupljega smo se odpravile proti Taborski jami, nadaljevale do Velikega Ločnika, Želimelj, mimo Škrilja in proti večeru prispele do pod Kureščka. Pot nismo nadaljevale do Iškega Vintgarja kot smo prvotno načrtovale, ampak smo pešpot zaključile pri Mariji, Kraljici miru na Kureščku.

MAJ 2013

27. 5. 9. srečanje: ga. Nataša Bider Humar - NAPAKE, KI JIH DELAJO STARŠI.

JUNIJ 2013

2. 6. Pot romarjev od Žalostne Gore prek Vesele Gore do Zaplaza je bilo izjemoma to leto organizirano v juniju. Kar dolgo romarsko pot so prehodile tri srčice.
8. 6. Spet smo si vzeli čas za kolo. V kolesarjenju po nekdanji železniški progi iz Mojstrane skozi Kranjsko goro, do Belopeških jezer so uživali 4 kolesarji.
16. 6. Na trebanjski kolesarski maraton DANA je povabila Marina Hrovat.
17. 6. 10. srečanje Zahvala, kesanje, pogled naprej (p. V. Lovše)
23. 6. Zaključek šolskega / srčkovega leta je bilo tokrat na Mengorah. Kljub temu, da smo v začetku zgrešili pravo pot, smo le prišli do cilja - na vrh Mengor. Po maši smo se po dežju odpravili do avtobusa in se ustavili že v sončnem Mostu na Soči. Gospod župnik nam je odstopil župnišče, da smo lahko pogreli enolončnico, ki jo je skuhal Tomaž Rozman. Po kosilu smo si ogledali mesto in se odpravili proti Ljubljani.

JULIJ in AVGUST 2013

22. 7. in 26. 8. Tisti, ki nismo počitnikovali, smo se srečali pri sv. Jožefu na družabnem srečanju.

DRUGE AKTIVNOSTI V SKUPINI

Vsako srečanje začnemo z molitvijo, zahvalo, priprošnjo, kratkim premišljevanjem. Za to poskrbi naš duhovni vodja p. Viljem Lovše.

Vsak mesec smo napisali toliko voščilnic, kolikor je bilo praznujočih. Del teh članov naše skupine je bil prisoten na srečanjih in smo jim razdelili voščilnice s podpisi prisotnih, ostalim smo jih poslali po pošti. Ponavadi smo se po srečanju poveseleli ob sladkih dobrotah, si voščili in malo pokramljali. Nekaj obletnic je bilo okroglih.

Za predavatelje smo, bolj kot z denarnim povračilom, poskrbeli s pisno zahvalo in darilcem. Ko smo razmišljali o darilih, je beseda dala besedo in hitro smo ugotovili, da

nekdo plete, drugi peče, tretji slika, pesni ... Zdenka je pletla nogavice, ki smo jih poklonili gospodom in ljubke, pisane šale za dame. Tudi pesnice so med nami, Cvetka, Maca, Bernarda..., ki obogatijo voščilnice, naše Glasilo...

Skupina SRCE izdaja dvomesečnik Glasilo, kjer objavljamo strokovne prispevke na teme, povezane z razvezo ali izgubo življenjskega sopotnika, opise dogodkov iz duhovnih vaj, počitnic, romanj, izletov Glasilo služi tudi kot sredstvo obveščanja.

Skupina Srce ima svoje spletne strani <http://srce.rkc.si/>, na katerih je dostopno veliko gradiva o skupini srce, od ustanovitve do vseh tekočih dogajanj, obvestil Preko spletne strani je možno dostopati tudi do vseh Glasil.

VABILA, OGLASI, OBVESTILA

Prostovoljne prispevke lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa št. 02014-0253671357, s pripisom: **za skupino SRCE** (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski: v DSJ-ZSI deluje svetovalnica za pomoč ljudem v stiski. Strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, težavah v odnosih, vzgoji in partnerstvu, tudi razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami. **Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.**

Bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojimi prispevki. Pošljite jih na e-naslov marija.cigoj@gmail.com, helena.skrlep@gov.si ali igor.ribic@ijs.si.

PROGRAM PRAZNOVANJA 10. OBLETNICE USTANOVITVE SKUPINE SRCE

KDAJ: sobota, 5. 10. 2013

KJE: v Ljubljani, Duhovno središče sv. Jožefa (predavanje-v Arrupejevi dvorani, maša v Marijini kapeli) in v prostorih Mladinsko informacijskega centra (MIC), Ulica Janeza Pavla II. 13

PROGRAM: 9.00 - 11.00 Posvet (molitev in kratek kulturni program za uvod, nato predavanja)

Teme: Pogled na prehojeno pot

Od skupine k skupnosti

V letu vere - pomen in vloga vere v našem življenju

Predavatelji: Helena Reščič Granda, Marija Cigoj, dr. Jože Bajzek, p. dr. Viljem Lovše

Galerija fotografij iz življenja skupine SRCE (pred Arrupejevo dvorano)

11.00 - 11.15 Odmor (pecivo, kava, čaj ...)

11.15 - 11.45 Razprava in zaključki

11.45 - 12.00 Prosto, priprava na sv. mašo

12.00 - 13.00 Sv. maša

Mašujejo: p. Viljem Lovše, p. Silvo Šinkovec, povabljeni

13.30 - 14.00 Kosilo (golaž, pecivo, pijača, kostanj; v MIC-u)

14.15 - Druženje ...

UDELEŽENCI: člani skupine SRCE, ustanovitelji skupine, duhovni spremljevalci, škofijski odbor za družino, povabljeni